

I kampf for landets frihet og selvstendighet er viljen til enhet og samhold i den norske arbeiderbevegelse blitt sterkere og mere levende. En politisk samling av arbeiderklassen vil styrke dens makt og innflytelse og öke dens ansvar ovenfor det norske folket og dets fremtid. Det vil være av avgjørende betydning i kampen for det arbeidende folks dagsinteresser og en nödvendig forutsetning på vegen mot dets historiske maal. En politisk samling av arbeiderne vil være av verdi ikke bare for arbeiderklassen men for hele det norske folk.

I Norges nasjonale frihetskamp har enhetsviljen i arbeiderbevegelsen manifisert sig i den store felles opgave aa rense landet for nazismen og gjenreise et fritt, selvstendig Norge, der folket selv former sin egen utvikling og selv bestemmer landets styresett. Denne opgave kunde bare löses gjennom et samarbeide i en bred, nasjonal front, og ved aa utlöse hele folkets kraft i kamp mot Hitler-Tyskland, mot quislingene og deres hjelpesmenn og for landets og folkets frihet. Paa dette grunnlag er det skapt et kampfelleskap av alle de krefter i foket som vil frihet og framstg. Den nasjonale fridomsreisinga maa föres videre ogsaa efterat krigen er slutt, for aa trygge konstitusjonen, landets demokratiske utvikling og folkets levevilkaar. Etterkrigstidens politiske utvikling maa sees som en fortsettelse av krigens politikk. Enheten i kampen under krigen har skapt forutsetningen for enhet ogsaa i kampen etter krigen. Men den nasjonale enhet trues av en klikk uansvarlige, reaksjonäre elementer, som omgaaes med kupplaner for aa hindre en demokratisk utvikling. Enhver slik tendens til kuppakeri i strid med Norges grunnlov maa klart bekjempes. Den konstitusjonelle kontinuitet maa sikres ved at det folkevalgte storting igjen overtar sine funksjoner. Nye valg holdes saa snart de er teknisk-praktisk mulig. Norge maa igjen bli et demokratisk rettssamfund med de grunnleggende demokratiske rettigheter som talefrihet, pressefrihet og organisasjonsfrihet. Gjenreisningen og

utviklingen av folkets demokratiske rettigheter baade i statsstyrelsen og det offentlige liv, ^{og} ellers/i den økonomiske produksjonsprosess og i organisasjonslivet er den sentrale oppgave i tiden.

I flukt med en slik demokratiseringsprosess maa det føres en bevist social og økonomisk gjenreisningspolitikk med sikte paa aa øke landets produksjonskraft og høine folkets materielle og kulturelle levestandard. En slik politik kan med hell alene fremmes etter planøkonomiske linjer, baaret oppe av folkets selvog med de det formaal aa bedre folkets levestandard. Det maa ikke bli det arbeidende folk som skal bære de tyngste byrder ogsaa etter at krigen er slutt.

Et viktig politisk spørsmål i etterkrigstiden blir oppgjøret med de hel og halvnasjonalistiske elementer, de som bevist eller for egen vinnings skyld har virket for fiendens krigsformaal og for nasjonaliseringen av landet. Dette oppgjør med landsforræderne maa gjennomføres konsekvent paa grunnlag av et hurtig og effektivt arbeidende rettsvesen.

Norge maa føre en nasjonal ^{og} selvstendig utenrikspolitikk for ivaretagelse av landets og folkets interesser. I samarbeide med vaare allierte maa landet virke for utbyggingen av den internasjonale fredsorganisasjon. Den sosialistiske bevegelse ser en serlig trygghet for fred mellem folkene og for folkenes frihet i at det sosialistiske Sovjetunionen inntar en sterk stilling i dette internasjonale samarbeide. Et nært vennskapelig ~~samarbeide~~ forhold til Sovjet-Samveldet maa oppretholdes, og i egen interesse maa Norge gaa inn for et øket økonomisk og kulturelt samband med arbeider og bondestaten.

For gjennomføringen av denne politiske kurs er gjenreisningen av et enhetlig arbeiderparti av den største betydning.

Det norske arbeiderparti og Norges kommunistiske parti bør

derfor sluttet sammen i et parti. I det forente parti maa det være et utstrakt indre demokrati med full rett til det enkelte medlem til aa hevde sin opfatning, og med plikt til aa bøie sig for organisasjonsmessig fattede vedtak. Innenfor partiet maa det ikke drives organisert fraksjonsvirksomhet. Samlingen bør realiseres hurtigst mulig. Retningslinjene for sammenslutningen trekkes opp av en komite med representanter for de to partier og fra Arbeidernes faglige landsorganisasjon. Partiets prinsipielle grunnlag utformes endelig av det første landsmøte idet en bygger paa Det norske arbeiderpartis naaværende prinsipielle program og paa de erfaringer og lærdommer som den senere tid har gitt.

Et enhetlig parti vil staa rustet til aa føre folket framover til hel og full nasjonal og sosial friedom. De som har ofret sitt liv i friedomskrigen skal ikke ha gjort det forgjeves. I deres aand skal det skapes en sterk arbeiderbevegelse, et parti som det norske folk trygt og tillitsfullt kan følge paa dets marsj framover. Vaart maal er :

Arbeid og trygge kaar for alle.

Et fritt folk i et fritt Norge.

Leino Erhardson

Olaf Wastulbyen.

Jing Yagt.

Olave Litterum.

Af. Brubben.

Af. Pedersen.